

EVROPSKÁ KOMISE

Brusel, 16.3.2022
C(2022) 1390 final

Pan Miloš VYSTRČIL
Předseda Senátu Parlamentu ČR
Valdštejnské náměstí 17/4
118 01 PRAHA 1

Vážený pane předsedo,

Komise by ráda poděkovala Senátu Parlamentu České republiky za jeho odůvodněné stanovisko k návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o energetické účinnosti (přepřacované znění) (COM(2021) 558 final) a za jeho připomínky k návrhu revidované směrnice o obnovitelných zdrojích energie (COM(2021) 557 final).

V prosinci 2020 schválila Evropská rada závazný cíl EU spočívající v čistém snížení domácích emisí skleníkových plynů do roku 2030 alespoň o 55 % ve srovnání s rokem 1990. Evropská rada dospěla k závěru, že je třeba zvýšit ambice v oblasti klimatu způsobem, který by podporou inovací v oblasti zelených technologií podnítil udržitelný hospodářský růst, vytvořil kvalitní pracovní místa, přinesl prospěch občanům Unie v oblasti zdraví a životního prostředí a přispěl k dlouhodobé globální konkurenceschopnosti ekonomiky Unie. Tato nová ambice je nyní zakotvena v evropském právním rámci pro klima¹ a ukazuje, že EU je připravena převzít vedoucí úlohu v boji proti změně klimatu.

S balíčkem „Fit for 55“ přijala Evropská komise komplexní soubor vzájemně propojených legislativních návrhů, aby splnila cíle dohodnuté v evropském právním rámci pro klima. Všechny legislativní návrhy balíčku „Fit for 55“ vycházejí ze sdělení Komise ze září 2020 s názvem Zvýšení cílů Evropy v oblasti klimatu do roku 2030 (dále jen „Plán pro dosažení cíle v oblasti klimatu do roku 2030“)² – komplexního posouzení dopadů, v němž bylo navrženo zvýšit ambice Unie a předložit komplexní plán na zvýšení závazného cíle Unie pro rok 2030 na zodpovědné snížení čistých emisí alespoň o 55 %. Každý z návrhů balíčku „Fit for 55“ vychází ze zvláštního posouzení dopadů.

Komise spojila různé návrhy politik v rámci posouzení scénářů jednotlivých členských států, které se snaží co nejlépe zachytit jejich kombinovaný dopad. Komise na úrovni členských států sdílela výsledky tohoto scénáře politiky, který vychází z referenčního scénáře EU

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119 ze dne 30. června 2021, kterým se stanoví rámec pro dosažení klimatické neutrality a mění nařízení (ES) č. 401/2009 a nařízení (EU) 2018/1999 („evropský právní rámec pro klima“); Úř. věst. L 243, 9.7.2021, s. 1.

² COM(2020) 562 final.

popisujícího provádění stávajících politik, zejména příslušného vnitrostátního plánu v oblasti energetiky a klimatu, a vedla několik jednání s odborníky z jednotlivých členských států. Všechny tyto informace jsou transparentně k dispozici na internetových stránkách věnovaných modelování³.

Posouzení dopadů připojená k návrhům revidované směrnice o energetické účinnosti⁴ a revidované směrnice o obnovitelných zdrojích energie⁵ se řídí zásadami zlepšování právní úpravy. V rámci posouzení dopadů shromáždila Komise důkazy (včetně výsledků hodnocení) s cílem posoudit, zda jsou budoucí legislativní či nelegislativní opatření EU odůvodněná, a pokud ano, jak je nejlépe navrhnout, aby byly dosaženy příslušné politické cíle. Komise určila a popsala problém, který je třeba řešit, stanovené cíle pro opatření EU, formulovala možnosti politiky, posoudila jejich potenciální dopady, určila upřednostňovanou možnost a stanovila, jak budou očekávané výsledky monitorovány a hodnoceny.

Na základě posouzení dopadů, která byla připojena k oběma návrhům, a v souladu se zásadou proporcionality nepřekračují navrhované změny rámec toho, co je nezbytné ke splnění úkolů pro dosažení zvýšeného cíle v oblasti klimatu, kterým je snížení emisí skleníkových plynů alespoň o 55 %, jak je navrženo v plánu pro dosažení cíle v oblasti klimatu.

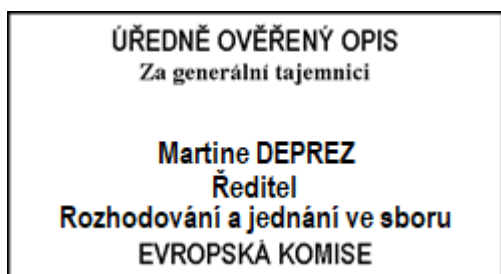
Pokud jde o připomínky technického charakteru obsažené ve stanovisku, odkazuje Komise na připojenou přílohu.

Doufáme, že podané vysvětlení je dostatečnou odpovědí na připomínky Senátu, a těšíme se na pokračování vzájemného politického dialogu.

S pozdravem

Maroš Šefčovič
místopředseda

Kadri Simson
členka Komise

³ [Referenční scénář EU pro rok 2020 \(europa.eu\)](https://europe.eu)

⁴ Pracovní dokument útvarů Komise SWD(2021) 623.

⁵ Pracovní dokument útvarů Komise SWD(2021) 557.

PŘÍLOHA

Komise pečlivě analyzovala připomínky Senátu. Hlavní obavou Senátu je, že návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o energetické účinnosti (přepracované znění) by nebyl v souladu se zásadou subsidiarity podle čl. 5 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii. V reakci na vznesené otázky by Komise ráda poskytla následující vysvětlení sdružená podle témat, tj. k návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady o energetické účinnosti (přepracované znění) (I.) a k návrhu revidované směrnice o obnovitelných zdrojích energie (II.).

Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o energetické účinnosti (přepracované znění)

Energetická účinnost je klíčovou oblastí opatření k dosažení úplné dekarbonizace ekonomiky Unie. Směrnice o energetické účinnosti vedla současnou politiku Unie v oblasti energetické účinnosti k využití možností nákladově efektivních úspor energie.

Na základě posouzení dopadů připojeného k návrhu revidované směrnice o energetické účinnosti dospěla Komise k závěru, že navrhované změny za účelem zvýšení cíle v oblasti energetické účinnosti nepřekračují rámec toho, co je nezbytné ke splnění cílů za účelem dosažení vyšších ambicí v oblasti energetické účinnosti s ohledem na zvýšený cíl v oblasti klimatu do roku 2030. Změny jsou úměrné požadovaným ambicím Unie v souladu se zvýšeným cílem v oblasti klimatu, a to snížit emise skleníkových plynů alespoň o 55 %, jak je navrženo v plánu pro dosažení cíle v oblasti klimatu. Zatímco Komise navrhla závazný hlavní cíl EU v oblasti energetické účinnosti ve výši 9 % do roku 2030 v souladu s plánem pro dosažení cíle v oblasti klimatu, vnitrostátní příspěvky jsou i nadále orientační. Členské státy budou muset vypočítat své vnitrostátní příspěvky na základě vzorce, který stanoví referenční hodnoty pro úroveň ambicí členských států. Ustanovení čl. 4 odst. 2 návrhu poskytuje členským státům flexibilitu, aby mohly zohlednit vnitrostátní podmínky.

Jak bylo vyhodnoceno v posouzení dopadů, politiky v oblasti energetické účinnosti mají zásadní význam pro snížení emisí skleníkových plynů nákladově efektivním způsobem a přispívají k environmentálním, klimatickým, hospodářským a sociálním přínosům, jako je vytváření pracovních míst, hospodářský růst, zmírnění energetické chudoby, lepší životní podmínky a kvalita ovzduší, nižší účty za energii a lepší zdraví. Překážky dosažení optimální úrovně úspor energie a snížené úrovně spotřeby energie, které jsou v souladu s celounijními a mezinárodními závazky, jsou v celé Unii stejné, existují všude a liší se pouze v jednotlivých odvětvích.

Opatření EU je tedy v souladu s článkem 191 Smlouvy o fungování Evropské unie odůvodněno na základě subsidiarity, neboť koordinace na evropské úrovni ve skutečnosti zvyšuje energetickou bezpečnost a přínosy pro životní prostředí a klima. Zatímco na úrovni členských států je třeba provést konkrétní opatření ke snížení spotřeby energie, k dosažení hlavního cíle EU v oblasti energetické účinnosti je zapotřebí účinný legislativní rámec, koordinovaný a harmonizovaný přístup na úrovni Unie. Tím se zajistí, že cílů v oblasti energetické účinnosti bude dosaženo společně a s co nejnižšími náklady. Členské státy si zachovávají flexibilitu, pokud jde o výběr jejich kombinace politik, odvětví a individuálních

opatření k dosažení požadovaných úspor energie, a to s ohledem na vnitrostátní souvislosti a specifika.

Celounijní dopady hospodářské a zdravotní krize ukazují, že ke zmírnění energetické chudoby je zapotřebí harmonizovaný přístup, který posílí a ochrání zranitelné zákazníky, osoby postižené energetickou chudobou a případně osoby žijící v sociálním bydlení. Směrnice o energetické účinnosti mimo jiné vyžaduje, aby opatření ke zvýšení energetické účinnosti byla prováděna a financována přednostně u těchto lidí, což také členským státům pomůže při zmírňování možných distribučních účinků. Posouzení dopadů přepracované směrnice o energetické účinnosti ukázalo, že zmírnění energetické chudoby by mělo být přednostním opatřením podle této směrnice. Energetická účinnost může být nejefektivnějším řešením, jak zmírnit energetickou chudobu a některé potenciální negativní distribuční dopady cenových opatření. To samozřejmě nebrání členským státům v provádění jiných opatření v oblasti energetické chudoby, a to i v rámci sociálních politik.

V souladu se zásadou subsidiarity je na členských státech, aby si zvolily konkrétní opatření, odvětví a povinné subjekty. Bez znalosti volby členského státu nemůže Komise posoudit dopady opatření na úrovni členských států, avšak členské státy mohou v rámci směrnice optimalizovat svou kombinaci politik.

Studie a modelovací nástroje ukazují, že ve všech členských státech existuje potenciál v oblasti energetické účinnosti. Model PRIMES je sice nejjednodušším modelem, který má Komise k dispozici pro modelování dopadu politik v oblasti energetiky, klimatu a dopravy, avšak není dostatečně podrobný, aby zohledňoval mírné odlišnosti v opatřeních EU či náklady a přínosy opatření, o nichž je třeba při provádění opatření EU rozhodnout na vnitrostátní úrovni. Komise sdílela výsledky modelování s členskými státy, včetně dopadů na spotřebu energie a energetické emise.

Závazný cíl EU snížit spotřebu primární energie a konečnou spotřebu energie o 9 % je nezbytný jako součást legislativního balíčku, který povede ke snížení emisí skleníkových plynů o 55 %. Byl vyhodnocen jako nejlepší kombinace nákladové efektivity a politické přijatelnosti v EU. Jakékoli snížení tohoto cíle by muselo být kompenzováno zvýšením cílů v oblasti obnovitelných zdrojů energie nebo emisí skleníkových plynů na úroveň, která by převýšila náklady na opatření v oblasti energetické účinnosti vedoucí ke snížení spotřeby energie o 9 %.

Má-li být do roku 2030 dosaženo ambicióznějšího cíle EU v oblasti energetické účinnosti, musí být vnitrostátní a místní opatření doplňována a posilována opatřeními Unie. Povinné úspory energie jsou jedním z klíčových opatření k dosažení úspor energie potřebných ke splnění cílů v oblasti energetické účinnosti. Posouzení dopadů přepracované směrnice o energetické účinnosti ukázalo, že ke splnění vyššího cíle v oblasti energetické účinnosti stávající politiky a opatření nedostačují. Toto zvýšení pomůže (nikoli však samo o sobě) dosáhnout rozdílu v konečné spotřebě energie, který je třeba pokrýt, aby bylo dosaženo cílů v oblasti energetické účinnosti.

Návrh revidovaných povinných úspor energie umožní nezbytné urychlení snižování emisí skleníkových plynů, snížení spotřeby energie a podporu technologií, které nevyužívají přímé

spalování fosilních paliv. Dne 11. června 2021 Rada zdůraznila význam opatření v oblasti ekodesignu, environmentálního označování a označování energetickými štítky pro podporu ekologických řešení v oblasti vytápění a chlazení a pro usnadnění postupného vyřazování zařízení na fosilní paliva nákladově nejefektivnějším způsobem. Cílem povinných úspor energie je posílit reakci na změnu klimatu podporou pobídek pro členské státy, aby realizovaly kombinaci udržitelných a čistých politik, která je odolná a zmírňuje změnu klimatu. Úspory energie dosažené díky politickým opatřením týkajícím se přímého spalování fosilních paliv proto nebudou od provedení této směrnice způsobitelnými úsporami energie v rámci povinných úspor energie. Tím se sladí povinné úspory energie s cíli Zelené dohody pro Evropu, plánu pro dosažení cíle v oblasti klimatu a strategií „Renovační vlna“ a zohlední se potřeba opatření stanovená Mezinárodní energetickou agenturou v její zprávě o nulové energetické bilanci.

Polovina konečné poptávky po energii v Unii se využívá pro účely vytápění a chlazení a její dominantní podíl je stále založen na fosilních palivech. Návrh přepracovaného znění proto rovněž obsahuje posílená ustanovení o vytápění a chlazení, která se zabývají plánováním vytápění a chlazení na vnitrostátní a místní úrovni, usnadňují zavádění nízkouhlíkových zdrojů pro vytápění a chlazení a motivují k účinnosti při dodávkách vytápění a chlazení. Opatření zároveň nezakazují provoz systémů, které nejsou schopny splnit nové požadavky na účinné dálkové vytápění a chlazení.

Úloha zemního plynu jako přechodného paliva je uznána ve směrnici o energetické účinnosti. Ustanovení jsou nastavena tak, že bude možné podporovat projekty využívající zemní plyn, nikoli však jiná fosilní paliva. Současně by měly být časově omezeny nástroje upřednostňující investice do zemního plynu, a jak se navrhuje v čl. 24 odst. 1 písm. c), veškerá rozhodnutí o poskytnutí státní podpory, která zahrnují podporu zemního plynu, by měla být učiněna před rokem 2035 vzhledem k dlouhodobému cíli dosáhnout v EU do roku 2050 uhlíkové neutrality.

Státní podporu lze poskytnout, pokud jsou splněny požadavky platné pro nové systémy nebo stávající systémy, které prošly podstatnou rekonstrukcí (viz definice v čl. 2 odst. 46).

Vždy, když členský stát poskytuje státní podporu, měly by být platné podmínky splněny v okamžiku přijetí rozhodnutí o této státní podpoře. Nová definice vysoce účinné kombinované výroby tepla a elektřiny vstupuje v platnost dnem, o němž rozhodne členský stát, ale toto datum by nemělo být pozdější než lhůta pro provedení. Některá zařízení na kombinovanou výrobu tepla a elektřiny, která jsou příjemci státní podpory, nemusí splňovat nová kritéria, avšak rozhodnutí o poskytnutí státní podpory pro tato zařízení bylo přijato již dříve a lze jej stále přijmout až do uplynutí lhůty pro provedení směrnice. Podle našeho názoru je k dispozici dostatek času na přizpůsobení se novým podmínkám. Nový požadavek se bude vztahovat na státní podporu, která byla schválena a poskytnuta po vstupu směrnice v platnost.

Pokud jde o otázku vznesenou v souvislosti se zásadou „energetická účinnost na prvním místě“, je důležité pochopit, že tato zásada není dogmatem. Jedná se o zásadu, která již byla stanovena v nařízení o správě energetické unie (nařízení (EU) 2018/1999). Vychází z analýzy nákladů a přínosů, kterou musí provést členské státy a subjekty s rozhodovací pravomocí na nižší než celostátní úrovni. Pokud je však alternativní řešení energetické účinnosti při dosahování daných cílů politiky nebo investic nákladově efektivnější, použije se toto řešení.

Pokud jde o požadavky na zadávání veřejných zakázek, je důležité pochopit cíl článku 7 návrhu, kterým je přispět k posílení příkladné úlohy veřejného sektoru v oblasti energetické účinnosti. Zvláštní posouzení dopadů připojené k revidované směrnici o energetické účinnosti ukazuje významný potenciál úspor energie ve veřejném sektoru, který by bylo možné využít posílením požadavků na veřejný sektor. Revidovaná směrnice o energetické účinnosti proto navrhuje, aby povinnost zohlednit požadavky na energetickou účinnost při zadávání veřejných zakázek od ústředních orgánů státní správy byla rozšířena na všechny úrovně veřejné správy. Umožnilo by to rovněž sladit směrnici o energetické účinnosti se stávajícím rámcem pro zadávání veřejných zakázek, a zejména s rámcovou směrnicí 2014/24/EU.

Návrh revidované směrnice o obnovitelných zdrojích energie

S ohledem na energetickou účinnost je energie z obnovitelných zdrojů klíčovou hnací silou dekarbonizace, neboť vede nejen ke snížení emisí skleníkových plynů, ale také k omezení znečištění ovzduší, zvýšení energetické nezávislosti a vytváření pracovních míst.

Evropská komise si je vědoma rozdílů, které existují mezi členskými státy EU, pokud jde o jejich zeměpisné, hospodářské a sociální podmínky. Jak je stanoveno v nařízení o správě energetické unie (nařízení (EU) 2018/1999), proces stanovení vnitrostátních příspěvků členského státu k podílu energie z obnovitelných zdrojů může zohlednit mimo jiné potenciál pro nákladově efektivní zavádění energie z obnovitelných zdrojů, hospodářské podmínky a potenciál každého členského státu, včetně HDP na obyvatele, nebo zeměpisná, environmentální a přírodní omezení. Tyto různé výchozí body byly zohledněny při přípravě posouzení dopadů návrhu revize směrnice o obnovitelných zdrojích energie, a zejména při navrhování cílů a referenčních hodnot pro obnovitelné zdroje energie celkově i v jednotlivých odvětvích. Při stanovení vnitrostátního cíle pro rok 2020 byl rovněž zohledněn nižší potenciál obnovitelných zdrojů energie v Česku ve srovnání s průměrem EU. Během posledního desetiletí se díky technologickému pokroku výrazně snížily náklady na výrobu energie z obnovitelných zdrojů, což často umožňuje, aby obnovitelné zdroje energie překonaly konkurenci fosilních paliv. Díky tomuto vývoji je navrhovaný cíl 40% podílu energie z obnovitelných zdrojů v EU do roku 2030 ekonomicky dosažitelný.

Posouzení dopadů připojené k návrhu revize směrnice o obnovitelných zdrojích energie podrobně analyzovalo celkové dopady balíčku „Fit for 55“ na členské státy. Dopady na členské státy byly rovněž dále rozčleněny a zahrnovaly výdaje na palivo a ceny elektřiny podle skupin členských států. Dále zde byly obsaženy klíčové výsledky členských států týkající se hlavních scénářů, jako jsou obnovitelné zdroje elektřiny a obnovitelné zdroje energie pro vytápění a chlazení, přičemž dopady na členské státy byly řešeny v co největším rozsahu.

Pokud jde o úlohu jaderné energie a zemního plynu, upozorňujeme, že doplňkový (klimatický) akt v přenesené pravomoci o taxonomii EU zahrnuje některé činnosti v oblasti jaderné energie a plynu do kategorie přechodných činností podle čl. 10 odst. 2 nařízení o taxonomii, s výhradou přísných kritérií.

V této souvislosti je třeba mít na paměti, že taxonomie EU je referenčním rámcem a nástrojem transparentnosti. Jejím cílem je pomoci společnostem a investorům při rozhodování o udržitelných investicích. Může sloužit účastníkům trhu jako vodítko, ale nezakazuje investice

do žádné činnosti. Taxonomie členskými státy nebrání a ani by jim nemohla bránit v tom, aby investovaly do skladby zdrojů energie, kterou si zvolí. Zařazení některých činností do taxonomie proto rozhodně není podmínkou pro investice do těchto činností. Podle posouzení dopadů vypracovaného Komisí v souvislosti s balíčkem „Fit for 55“ se předpokládá, že jaderná energie bude i nadále hrát určitou úlohu a bude představovat stabilní podíl na hrubé domácí spotřebě EU v roce 2030 a v roce 2050.

Pokud jde konkrétně o zemní plyn, Komise navíc očekává, že začátkem dvacátých let tohoto století, kdy budou realizovány projekty společného zájmu v oblasti zemního plynu, by Evropa měla dosáhnout situace, kdy bude mít dobře integrovanou plynárenskou síť odolnou vůči otřesům. Do té doby budou mít všechny členské státy přístup k několika zdrojům plynu nebo k celosvětovému trhu se zkapalněným zemním plynem. Analýza Komise na základě posouzení dopadů cíle v oblasti klimatu zároveň ukazuje, že neomezené využívání zemního plynu není slučitelné s dlouhodobým cílem dekarbonizace. V souvislosti s cílem klimatické neutrality se skladba zdrojů plynu EU do roku 2050 výrazně změní. Zelená dohoda má významné důsledky pro evropskou energetickou infrastrukturu a bude vyžadovat značné investice. Budeme potřebovat více elektrických sítí vhodných pro obnovitelné zdroje energie, inteligentní síť, produktovody pro vodík a CO₂, infrastrukturu pro skladování a elektrolyzéry. Z posouzení dopadů revize nařízení TEN-E⁶ vyplývá, že není třeba nadále upřednostňovat nové přeshraniční investice do infrastruktury zemního plynu tím, že jim bude udělen status projektů společného zájmu. V rámci revize nařízení TEN-E proto Komise navrhl aktualizovat kategorie infrastruktury přidáním nových kategorií nebo úpravou stávajících kategorií tak, aby náš právní rámec byl plně v souladu s cíli Zelené dohody, konkrétně se zaměřením na podporu využívání plynů z obnovitelných zdrojů a nízkouhlíkových plynů, vodíkových sítí přeshraničního významu, elektrolyzérů napojených na tyto síť a inteligentních plynárenských sítí, které budou v budoucnu způsobilé pro status projektů společného zájmu dle našeho legislativního návrhu.

Máme však za to, že v některých zemích bude zemní plyn hrát úlohu překlenovacího paliva při transformaci energetiky, jak zdůraznila Evropská rada ve svých závěrech ze dne 11. prosince 2020⁷. Proto v určitých omezených situacích vidíme úlohu zemního plynu jako přechodného paliva, přičemž jsou k dispozici regulační a finanční nástroje na podporu úsilí členských států o dekarbonizaci. Například na základě dohody o nařízení o Evropském fondu pro regionální rozvoj (EFRR) a Fondu soudržnosti (FS) na období 2021–2027 bude i nadále povoleno financování místních investic souvisejících s plynem, které usnadní postupné ukončení těžby uhlí. V této souvislosti je důležité zdůraznit rozdíl mezi nařízením TEN-E a nástroji financování, které zajišťují lokalizovanější řešení. Zatímco nařízení TEN-E podporuje infrastrukturní projekty přeshraničního významu, rámec EFRR/FS poskytuje omezenou podporu místním přenosovým a distribučním sítím nebo řešením dálkového vytápění, která obstojí i v budoucnosti.

⁶ Pracovní dokument útvarů Komise SWD(2020) 346.

⁷ <https://www.consilium.europa.eu/media/47296/1011-12-20-euco-conclusions-en.pdf>

Pokud jde o doporučení zahrnout návrhy týkající se obnovitelných zdrojů energie v budovách spíše do nadcházející revize směrnice o energetické náročnosti budov, Komise by ráda poznamenala, že návrh směrnice o obnovitelných zdrojích energie a směrnice o energetické náročnosti budov mají při podpoře obnovitelných zdrojů energie ve stavebnictví odlišnou úlohu. Referenční hodnota pro obnovitelné zdroje energie je zahrnuta do revize směrnice o obnovitelných zdrojích energie II, protože odvětví stavebnictví má zásadní význam pro rozvoj obnovitelných zdrojů energie a splnění cíle EU v oblasti obnovitelných zdrojů energie, jakož i cílů pro vytápění a chlazení a dálkové vytápění a chlazení. Nové ustanovení vychází z již existujícího požadavku na zajištění minimální úrovně energie z obnovitelných zdrojů v budovách a jeho cílem je stanovit jasnou referenční hodnotu pro fond budov v EU, pokud jde o podíl energie z obnovitelných zdrojů na celkové spotřebě energie v budovách. Je zajištěna doplňkovost se směrnicí o energetické náročnosti budov, neboť směrnice o obnovitelných zdrojích energie II se vztahuje k celkovému fondu budov v EU a jejím cílem je zajistit, aby byly rozvíjeny a sladěny dostatečné dodávky energie z obnovitelných zdrojů, zatímco směrnice o energetické náročnosti budov se zabývá energetickou náročností na úrovni budov a podle hlavních typů budov. Přidaná hodnota referenčního kritéria pro obnovitelné zdroje energie pro budovy by vyslala správný signál pro dodávky vytápění a chlazení z obnovitelných zdrojů (zdroje, technologie, infrastruktury) potřebné pro budovy do roku 2030. Směrnice o energetické náročnosti budov by se naopak zabývala tím, jak zajistit, aby byly budovy připraveny na obnovitelné zdroje energie, neboť řada technologií vytápění, které jsou založeny na obnovitelných zdrojích energie, může optimálně fungovat pouze u budov s nízkou energetickou náročností (dostatečná izolace a přizpůsobení vnitřního rozvodu energie v technických systémech budovy atd.).

Pokud jde o povinnost zřídit alespoň jeden společný projekt, je třeba poznamenat, že toto ustanovení bylo vypracováno tak, aby byla členskými státy ponechána maximální flexibilita. Tuto povinnost lze splnit například prostřednictvím mechanismu financování energie z obnovitelných zdrojů, fyzických společných projektů nebo spuštěním systémů podpory. Nezasahuje tedy do rozhodování členských států o zajištění bezpečnosti dodávek prostřednictvím zdrojů na svém území. Dále je třeba vysvětlit, že rok 2025 neznamená termín, dokdy je třeba projekt zahájit, ale spíše lhůtu, do níž se členské státy musí dohodnout na vytvoření společného projektu.